

Posudek bakalářské práce

Lucie Kadlecová, „Řecko-italská válka (1940-1941) a její národní reflexe (bakalářská práce na FSV UK – Institut mezinárodních studií, vedoucí práce PhDr. Kateřina Králová, Ph.D.), Praha 2011, 50 s.

Italský útok na Řecko se obvykle v historické literatuře ztrácí jako jedna z nedůležitých epizod druhé světové války. Přitom z řeckého hlediska je období od října 1940 do dubna 1941 důležité nejen k pochopení dalšího boje řeckého národa proti cizím okupantům i následné občanské války.

Proto si autorka správně zvolila cíl analyzovat rozdílné pohledy obou válčících stran, a jaký byl podíl společenské mobilizace a jak na nezdar tažení reagovala italská společnost.

Práce zcela správně začíná charakteristikou italských příprav na válku a samotného Metaxasova režimu v Řecku. Generál byl společnosti celkem lhostejný. Avšak v momentu, kdy vyřknul své slavné „ne“ a vyhlásil válku, se změnil v představitele společnosti a všemi respektovaného hrdinu. Všechny vrstvy obyvatelstva se přihlásily k „vlastenecké válce“, kterou podpořili i komunisté. Pro italské generály se válka, kterou si někteří představovali jako snadnou procházku, změnila v děsivou můru. Když Italy řecká armáda vyhnala ze svého území a nakonec obsadila jižní část Albánie, nezbylo Mussolinimu než se opět obrátit do Berlína se žádostí o pomoc (před tím se italská armáda dehonestovala porážkou od Angličanů v severní Africe)

Hitler měl původně jinou představu o vedení války v roce 1941, kdy měla jihovýchodní Evropa sloužit jako dodavatel surovin a potravin a stát se strategickým nástupišťem pro útok na východ v květnu 1941. Italský debakl v Řecku (a následný příchod některých britských jednotek na Balkán-letadla v Epiru, základna na Krétě a letecké pozorovací stanice podél hranic s Bulharskem), ale i změna v Bělehradě koncem března téhož roku, si vyžadovaly vojenské řešení. Dubnové tažení pro nacisty znamenalo odložení Barbarosy a oslabení wehrmachtu o jednotky

Rommelova Afrického sboru. Duce se tak definitivně stal z rovnocenného partnera v Ose potížístou, jehož problémy musí fuehrer řešit.

Několik drobnějších připomínek: s.9 – neseď mi termín, že Berlín oznámil, že hodlá obsadit Rumunsko; s.8, pozn.26 – snad uvést, že právě v této oblasti žili Albánci (Čamové) a že o Korfu se Mussolini pokusil již ve dvacátých letech a na nátlak SN se stáhl; s.12 – snad zmínka o tom, že albánské jednotky totálně zklamaly.

Celkový dojem z práce je pozitivní. Je napsaná dobrým jazykem a poskytuje penzum informací s viditelnou snahou o objektivitu. Je dobře koncipovaná a po formální stránce zdařile členěná. Literatura je dostačující a velmi oceňuji prezenci prací v italštině.

L. Kadlecová vyhověla všem požadavkům, kladeným na bakalářskou práci. Doporučuji přijetí této práce, kterou hodnotím v e l m i dobře – 2.

V Praze 5. června 2011.

PhDr. Miroslav Tejchman, DrSc.